

ΤΗ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μωσέως τοῦ Αἰθίοπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε

Μωσῆς ὁ πολυθρύλητος, κόσμου τερπνότητα, λιπῶν ἐμφρόνως, πόνοις ἀσκήσεως συντονωτάτοις, πάθη ὑπέταξε σαρκός, καὶ καταβαλῶν τὸν πολυμήχανον, νίκης τοὺς στεφάνους ἐκομίσατο, Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Κύριε, δίδου τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐγκράτειαν ἀσύγκριτον, στάσιν παννύχιον, ἄγρυπνον ὄμμα, νοῦν φανταζόμενον τὸ θεῖον κάλλος, ἔσχες μακάριε Μωσῆ, ὅθεν ἰαμάτων χάριν εἴληφας, πάθη θεραπεύειν χαλεπώτατα, Διὸ σὲ δυσωποῦμεν, Αἴτησαι πᾶσι Πάτερ τὸ μέγα ἔλεος.

Δαιμόνων πανουργεύματα, καὶ τὰ τοξεύματα, καὶ τὰς ἐνέδρας, θεία σκεπόμενος Μωσῆ παλάμη, Πάτερ διήλθες ἀβλαβῶς, καὶ τὴ ἀπαθεία σεμνυνόμενος, πᾶσι τοῖς Ὁσίοις συνηρίθμισαι, πρεσβεῶν δωρηθῆναι, πίστει τοῖς σὲ τιμῶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαιρα, καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ δάμαλις ἢ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα, ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, Οἴμοι! ἀνεβόα, ποθεινότατον τέκνον, τί δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων μὲ ἀτεκνῶσαι, ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης θεοφόρε Μωσῆ πατὴρ ἡμῶν, νηστεία ἄγρυπνία, προσευχή, οὐράνια χαρίσματα λαβῶν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοί, Δόξα τῷ δεδωκότι σοὶ ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτώηχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

Δήγματι ἀμαρτίας, μεμελανωμένην τὴν καρδίαν μου, καταλεύκανον Πάτερ, μετανοίας τοῖς ὄμβροις πρεσβεΐαις σου.

Φόβω τῷ τοῦ Δεσπότη, σάρκα καθηλώσας ἅπαν νόημα, ἐμπαθὲς ἐκ καρδίας, θεοφόρε παμμάκαρ ἐξήλειψας.

Αὐλαξί διανοίας, κρύψας τὰ τοῦ λόγου Πάτερ σπέρματα, ἐγεώργησας σῖτον, θησαυροὺς ἀκενώτους τηρούμενον.

Θεοτοκίον

Ὅλον με διασώζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρηστότητι, βουληθεὶς ἐκ γαστρός σου, σαρκωθῆναι ἀγνή
Μητροπάρθενε.

Ὦδὴ γ'
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Πνεύματι κινούμενος, πνευματικαῖς σοφὲ πράξειςιν, ἐγκαρτερῶν, τὰ τῆς πονηρίας, καθυπέταξας
πνεύματα.

Σθένει δυναμούμενος, θεαρχικῶ Μωσῆ Ὅσιε, τὸν ἰσχυρόν, ἄσαρκος καθάπερ, ἐταπείνωσας δράκοντα.

Ὅμβροις τῶν δακρύων σου, πυρκαϊὰν παθῶν ἔσβεσας, καὶ ποταμός, ὄφθης χαρισμάτων, πεπλησμένος
τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον

Ἐχων σὲ βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὀρμῆς Ἄχραντε, οὐ δειλιῶ, ἔχων σὲ προστάτιν, τὰς αὐτῶν τρέπω
φάλαγγας.

Ὁ Εἰρμός

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σὲ τὸ
πνεύμά μου».

Κάθισμα Ἦχος γ'
Θείας πίστεως

Φέγγος ἄδυτον εἰσδεδεγμένος, ἀπημαύρωσας τῶν νοουμένων, Αἰθιόπων θεοφόρε τὰ πρόσωπα, καὶ τὰς
αὐτῶν κακουργίας διέλυσας, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον ἀπαύστοις σου νεύσειςι Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν,
ὁ μετὰ τόκον Παρθένον Μητέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος, Αὐτὸν
ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτηρ ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν
ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν, Οἱμοὶ τέκνον μου! πῶς
πάσχεις θέλων ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὦδὴ δ'
Εἰσακήκοα Κύριε

Τὸν φιλόσαρκον δαίμονα, ταῖς ἀδιαλείπτως Πάτερ δεήσειςι, καὶ πόνων ἐπιδόσειςι, ἐκ ψυχῆς των
παμμάκαρ ἀπεδίωξας.

Μεταθεῖς τὴν διάνοιαν, πρὸς τὰ ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον Ὅσιε, τῆς ἀσκήσεως τὸν καύσωνα, ὥσπερ θείαν
δρόσον καθυπέφερες.

Θεωρίαῖς καὶ πράξειςιν, ἐκλελαμπρυσμένη Πάτερ πανόλβιε, ἡ καρδία σου τοῦ Πνεύματος, καθαρὸν
ἐδείχθη ἐνδιαίτημα.

Θεοτοκίον

Παρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σκῆνωμα, τὴν ψυχὴν μου φωταγώγησον, τὴν
ἐσκοτισμένην Θεονύμφευτε.

Ὦδὴ ε'
Ὁρθρίζοντες βοώμέν σοι

Τῷ ἄνθρακι πυρούμενος, μάκαρ τῆς ἀπαθείας, ὕλην εὐκατάπρηστον, τὴν τῶν παθῶν ἀπετέφρωσας.

Ἀστὴρ τῆς ἐγκρατείας, ὑψώμασι διαπρέπων, ὄφθης τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καταφωτίζων ἀοίδιμε.

Τεθρίπω ἀρετῶν ἐπιβέβηκας, καὶ πρὸς νύσσαν, ἔφθασας οὐράνιον, Πάτερ Μωσῆ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνούμέν σε, Θεοτόκε, σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

ᾠδὴ ς'

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ

Νυκτὶ με ἁμαρτιῶν, καὶ ἡδονῶν ἁμαυρότητι, κυκλοῦμενον ταῖς ἐν σοί, τοῦ Πνεύματος λάμψεσιν, ὅλον φωταγώγησον, ὅλον πρὸς λιμένα, σωτηρίας Πάτερ ἴθυνον.

Ὡς μέλισσα φιλεργός, τῷ σίμβλῳ τῆς διανοίας σου, τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν, ἀθροίσας ἀνέβλυσας, γλυκασμὸν ἀθάνατον, τὴν πικρίαν Πάτερ, τῶν δαιμόνων ἀπελαύνοντα.

Ἐρήμοις ἐγκαρτερῶν, τὴν ἄνω πόλιν κεκλήρωσαι, τὴν σάρκα δουλαγωγῶν, νηστείαις θαυμάσιε, τρυφὴν πρὸς ἀδάπανον, καὶ πρὸς Παραδείσου, τὰς σκηνώσεις ἐξεδήμησας.

Θεοτοκίον

Ἁγίασμα νοητόν, καὶ ἄψαυστον ἱλαστήριον, λυχνίαν χρυσοειδῆ, καὶ τράπεζαν ἔμψυχον, τὸν ἄρτον βαστάσασαν, τῆς ζωῆς Παρθένε, οἱ πιστοὶ σὲ ὀνομάζομεν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Κοντάκιον Ἦχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον

Αἰθιοπῶν πρόσωπα, ἀπορραπίσας, νοητῶν ἀνέλαμψας, καθάπερ ἥλιος φαιδρός, φωταγωγῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν σὲ τιμώντων, Μωσὴ παμμακάριστε.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μωσέως τοῦ Αἰθίοπος.

Στίχοι

- Φήσεις τὸ ῥητὸν καὶ θανῶν, Μωσὴ μέλα.
- «Ἄνθρωπος ὄψιν, καὶ Θεὸς τὴν καρδίαν».
- Θάψαν ἐν εἰκάδι Μωσὴν ὀγδόη Αἰθιοπία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Ἀκακίου τοῦ Νέου.

Στίχοι

- Τράχηλον Ἀκάκιος ἐκμηθεὶς ξίφει,
- Ψυχῆς τὸ λευκὸν μηνύων, βλύζει γάλα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων μαρτύρων Διομήδους καὶ Λαυρεντίου.

Στίχοι

- Διττοῖς ἀθληταῖς προσδεθείσι πλατάνω,
- Ταθέντα τόξα, πλατάνων κενοῖ ψόφοι.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ δίκαιος Ἐζεκίας ὁ Βασιλεὺς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Εἷ δακρύσας ἦν Ἐζεκίας, ὡς πάλαι,
- Ζωῆς ἄν ἄλλην εὔρε προσθήκην πάλιν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ἁγίας Ἄννης, τῆς θυγατρὸς Φανουήλ.

Στίχοι

- Οὗ γῆς ἀπῆρεν ἡ Φανουήλ θυγάτηρ,
- Ἔως ἐφ' αὐτῆς εἶδε τὸν Θεὸν βρέφος.

Οἱ ἅγιοι τριάκοντα τρεῖς μάρτυρες, οἱ ἐξ Ἡρακλείας, πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

**Ὦδὴ ζ'
Παῖδες Ἑβραίων**

Λύμης παθῶν κεκαθαρμένος, τὰς τοῦ Πνεύματος ἀστράπτων λαμπηδόνας, πρὸς τὸ φῶς ἀληθῶς, τὸ ἄυλον μετέβης, ἔνθα χοροὶ μακάριε, ἀσκητῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαν ἐξέφυγες κακίαν, ὠκειώσω δὲ καλῶν τὴν μετουσίαν, καὶ τερπνῶ ἐφετῶ, ἀύλω συνε κράθης, ἀναβοῶν μακάριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πόνους ἀσκήσεως ἀμέτροις, τὴν ἐπίπονον ἐξήρανας ἀπάτην, θεοφόρε διό, τὴν ἄπονον ἐφεῦρες, τῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυσιν, εὐλογῶν σου τὸν Δεσπότην.

Θεοτοκίον

Ἴδε ἦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ τίκτει, ὃ μελωδοῦμεν, Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Ὦδὴ η'
Ἑπταπλασίως κάμινον**

Ταῖς προσευχαῖς νευρούμενος, ταπεινώσει ὑψούμενος, τὴ δικαιοσύνη, τὴν ψυχὴν λαμπόμενος, ἀγάπη κοσμούμενος, πρὸς ἀρετῶν ἀκρόρειαν, πρὸς περιφανὲς Πάτερ ἀνέδραμες ὕψος, κραυγάζων, τὸν Δεσπότην, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ μελανὸς μὲν τῷ σώματι, τὴν ψυχὴν φαιδροτέραν δέ, τῶν ἡλιακῶν μαρμαρυγῶν κτησάμενος, δαιμόνων ἡμαύρωσεν, ἐξοφωμένα πρόσωπα, τὰς δὲ τῶν πιστῶν, καταλαμπρύνει καρδίας, αὐτοῦ τὴ ἐκμιμήσει, τῶν θερμῶς μελωδούντων, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴ ταπεινώσει πάντοθεν, πεφραγμένος διέφυγες, Πάτερ Αἰθιοπῶν, νοητῶν τοξεύματα, ἀλείπτῃς δὲ γέγονας, τῶν μοναστῶν πρὸς πάλιν ἐχθρῶν, ἔργοις τε καὶ λόγοις, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζων, Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἵπερφυῶς συνέλαβες, ὑπὲρ λόγον ἐκήσας, τὸν Δημιουργὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, γενόμενον ἄνθρωπον, τὸν τοῦ Πατρὸς ἀχώριστον, Δέσποινα ἀγνή, ὃ μελωδεῖ πᾶσα κτίσις, Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰμὸς

«Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα, Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

**Ὦδὴ θ'
Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή**

Ἐν ἔργοις ὄντως τὴν ζωὴν, ἀγαθοῖς διατελέσας ἀπέλαβες, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, καὶ τοῦ σοῦ πόθου πέρας κατέλαβες, ἑορταζόντων δὲ ἐν ᾧ, ἡ φωνὴ μετ' αἰνέσεως, χαίρων ἐσκήνωσας, ἀξιάγαστε Μωσὴ Πάτερ Ὅσιε.

Στάζουσι Πάτερ γλυκασμόν, ὠφελείας οἱ τῶν πόνων ἰδρώτες σου, καὶ τὴν πικρίαν ἡμῶν τῶν παθημάτων ἀποδιώκουσιν, ἀναβλυστάνουσιν ἡμῖν ἰάσεις τὰ λείψανα, καὶ σηπεδόνας κακῶν, καὶ ψυχῶν τὸν μολυσμὸν ἐκκαθαίρουσιν.

Στεφάνοις ἔστεψε Χριστός, ἀμαράντοις σου τὴν κάραν θεσπέσιε, νενικηκότος στερρῶς, τὰς παρατάξεις τοῦ κοσμοκράτορος, καὶ τῶν Ὁσίων τοῖς χοροῖς, ὀσίως ἠρίθμησε, μεθ' ὧν ἰκέτευε, λυτρωθῆναι πειρασμῶν τοὺς τιμώντάς σε.

Θεοτοκίον

Ἐπαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀρὰν τῶν προπατόρων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον, ἐκαινοτόμησας θεσμούς, φύσεως ἀμόλυντε, τὰ διεστώτα τὸ πρὶν, παραδόξω μεσιτεία

σου ἤνωσας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἔκων κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος, διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλᾶριον

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

Τῶν νοητῶν διέκοψας, κεφαλὰς Αἰθιοπῶν, Πάτερ Μωσῆ μακάριε τὴ μαχαίρα τῶν θείων, σοῦ προσευχῶν θεοφόρε, νίκης ὄθεν βραβεῖα, παρὰ Χριστοῦ ἀπέιληφας, ᾧ καὶ νῦν σὺν Ἀγγέλοις, παρεστηκῶς, ἀπαθείας λάμπων φωτοχυσία σοὺς ὑμνητὰς καὶ πρόσφυγας, λάμπρυνον σαῖς πρεσβείαις.

Θεοτοκίον

Ζήσας αἰσχυρῶς ἀπόλεσα, τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον, καὶ ὁμοιώθην κτήνεσιν, ἀνοήτοις ὁ τάλας, ἃ οὐκ ἐξὸν ποιεῖν πράττων, Δέσποινα Θεοτόκε, λαμπρύνασά με κάθαρνον τοῦ φωτός σου ταῖς θείαις, μαρμαρυγαῖς, καὶ ὑσώπω Κόρη τῆς μετανοίας, καὶ δεῖξόν με τὸν δούλόν σου, σκεῦος εὐχρηστον θεῖον.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.